

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU
(sediul central)**

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. N. Zelinschi, 13
Email: jbotanica@justice.md; Tel.: /+373 22/ 52-20-21
www.instante.justice.md

**Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu, nr. 28**

Dosar nr. 2i-103-24/18

Judecătoria Chișinău (sediul central), Vă expediază încheierea din data de 03 iunie 2025, precum și sesizarea ce interesează soluționarea excepției de neconstituționalitate în privința textelor din cuprinsul art. 186 alin. (4) lit. f), art. 211 alin. (3), art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ridicată la cererea înaintată de avocatul Maxim Macovei acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza intentată la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvenței al S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, Vasilev Ruslan împotriva lui Das David, Plămădeală Igor, Olaru Dan-Dumitru, Sîrbu Chiril și a S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, în persoana administratorului statutar Culcițchi Anatolie, cu privire la declararea nulității și anularea actelor juridice,

Anexe:

1. Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din data de 03 iunie 2025, pe 2 file;
2. Sesizare privind excepția de neconstituționalitate, pe 12 file;

Vicepreședintele interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul central)

Arhip Alexandru

Ex: Aculov Vladlena

03 iunie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
grefierulArhip Alexandru
Aculov Vladlena

examinând în ședință publică cererea înaintată de avocatul Maxim Macovei acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza intentată la cererea de chemare în judecată depusă de administratorul insolvenței al societății pe acțiuni „SCANA” în planul procedurii de restructurare, Vasiliev Ruslan împotriva lui Das David, Plămădeală Igor, Olaru Dan-Dumitru, Sîrbu Chiril și a societății pe acțiuni „SCANA” în planul procedurii de restructurare, în persoana administratorului statutar Culcițchi Anatolie, cu privire la declararea nulității și anularea actelor juridice,

a c o n s t a t a t :

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvență intentată în privința societății pe acțiuni „SCANA” (în continuare – S.A. „SCANA”), în planul procedurii de restructurare.

La data de 03 decembrie 2024, administratorul insolvenței al S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, Vasiliev Ruslan a depus în adresa instanței de insolvență cerere de chemare în judecată împotriva lui Das David, Plămădeală Igor, Olaru Dan-Dumitru, Sîrbu Chiril și a S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, în persoana administratorului statutar Culcițchi Anatolie, cu privire la declararea nulității și anularea actelor juridice.

În cadrul ședinței de judecată din 16 aprilie 2025, avocatul Macovei Maxim acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea acesteia a invocat că, pe rolul instanței de insolvență se află spre examinare cererea de chemare în judecată împotriva lui Das David, Plămădeală Igor, Olaru Dan-Dumitru, Sîrbu Chiril și a S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, în persoana administratorului statutar Culcițchi Anatolie, cu privire la declararea nulității și anularea actelor juridice, înaintată de administratorul insolvenței al S.A. „SCANA” în planul procedurii de restructurare, Vasiliev Ruslan în temeiul art. 186 alin. (4) lit. f), art. 211 alin. (3) și art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Reieșind din circumstanțele invocate, sesizează neconstituționalitatea prevederilor art. 186 alin. (4) lit. f), art. 211 alin. (3) și art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Cu referire la prevederile art. 186 alin. (4) lit. f) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, invocă că, această normă conferă administratorului insolvenței dreptul de a introduce acțiuni în instanță pentru anularea actelor juridice ale debitorului, fără criterii clare privind limitele acestui drept.

Referitor la prevederile art. 211 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, enunță că, norma respectivă reglementează atribuțiile de supraveghere ale administratorului insolvenței, dar lasă neclare condițiile și limitele intervenției acestuia. Iar art. 212 alin. (1) din aceeași Lege, care prevede că anumite contracte ale debitorului sunt valabile doar cu acordul administratorului insolvenței, nu definește clar când și cum se obține acest acord.

Evidențiază că, normele criticate nu întrunesc criteriile calității Legii, care decurg din prevederile art. 23 și art. 54 din Constituție, or acestea nu sunt formulate cu suficientă precizie pentru a permite debitorului și creditorilor să-și cunoască drepturile și obligațiile; creează incertitudine cu privire la condițiile în care administratorul insolvenței poate refuza avizarea contractelor; permit instanțelor să aplice norme ambigue și să adopte soluții discreționare, fără criterii obiective, ceea ce contravine principiului securității juridice.

Totodată, invocă și faptul că, normele contestate nu prevăd criterii clare pentru privarea sau limitarea dreptului de proprietate, ceea ce contravine art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană.

Prin urmare, solicită sesizarea Curții Constituționale în vederea examinării sesizării excepției de neconstituționalitate în privința textelor:

1. „În cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței are dreptul să introducă în instanța de insolvență acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege” din art. 186 alin. (4) lit. f) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012;
2. „Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. [5¹] se aplică în mod corespunzător” din art. 211 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012;
3. „Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvenței” din art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Respectiv, la examinarea cererii nominalizate *supra* urmează a fi aplicate prevederile art. 186 alin. (4) lit. f), art. 211 alin. (3) și art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, motiv pentru care solicită sesizarea Curții Constituționale în vederea examinării sesizării excepției de neconstituționalitate în privința textelor evidențiate *supra*.

În ședința de judecată, avocatul Maxim Macovei acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor a susținut cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată, membrul comitetului creditorilor S.A. „SCANA”, Grosu Alexandru și avocatul Tudor Leșanu acționând în interesele reprezentantului debitorului Culcișchi Anatolie au susținut cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și au solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată, administratorul insolvenței S.A. „SCANA”, Vasilev Ruslan, a lăsat la discreția instanței aprecierea temeiniciei cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Audiind explicațiile participanților la proces, examinând materialele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate, instanța de insolvență stabilește următoarele.

În ședința de judecată s-a constatat și din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea din 28 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis spre examinare cererea privind intentarea procesului de insolvență față de S.A. „SCANA”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, s-au admis cererile introductive față de S.A. „SCANA” depuse de Zinciuc Maria, prin intermediul avocatului Bargan Iurie, și de B.C. 3 „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A.; s-a constatat insolvența S.A. „SCANA” și s-a intentat procedura de insolvență a întreprinderii; s-a ridicat dreptul lui Culcișchi Anatolie de administrare a S.A. „SCANA” și s-a desemnat Chicu Dumitru în funcția de administrator al insolvenței, cu transmiterea către acesta a dreptului debitorului de a administra și de a dispune de bunurile incluse în masa debitoare; s-a împuternicit administratorul insolvenței să preia în posesiune și administrare, inclusiv prin executare silită, bunurile S.A. „SCANA”; s-a stabilit termenul-limită de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor pentru data de 25 noiembrie 2016; s-a făcut un apel special adresat creditorilor garanți de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință; s-a obligat administratorul insolvenței să verifice creanțele, să întocmească și să comunice instanței de insolvență tabelul lor definitiv până la data de 15 decembrie 2016; și s-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 13 ianuarie 2017, ora 10:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 ianuarie 2018, cauza de insolvență, intentată la cererile introductive, depuse de avocatul Bargan Iurie în interesele creditorului Zinciuc Maria și de B.C. „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” S.A. privind constatarea insolvenței S.A. „SCANA”, la care s-a alăturat și Strugăreanu Mihail, s-a transferat pentru judecare în instanța competentă – Judecătoria Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul central) din 13 noiembrie 2019, s-au respins contestațiile depuse de Covalenco Andrei, reprezentantul B.C. „EXIMBANK” S.A., avocatul Cucu Mihail, reprezentantul S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, Irina Bambuleac, reprezentantul Liliane Brînză, avocatul Lunga Dmitrie și Vlah Victor împotriva hotărârilor adunării creditorilor S.A. „SCANA” în procedură de restructurare din 30 mai 2019, ca fiind neîntemeiate. S-a admis cererea administratorului insolvenței Vasilev Ruslan cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”. S-a confirmat planul procedurii de restructurare a S.A. „SCANA”, acceptat de adunarea creditorilor, conform procesului-verbal din 30 mai 2019. S-a încetat procedura de restructurare și s-a aplicat planul procedurii de restructurare față de societatea debitoare. S-a confirmat în funcția de

administrator al procesului de insolvență al S.A. „SCANA” administratorul autorizat Vasilev Ruslan. S-a restabilit debitorul în dreptul de administrare a masei debitoare a S.A. „SCANA” în conformitate cu planul confirmat, sub supravegherea administratorului insolvenței Vasilev Ruslan.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul central) din 10 octombrie 2022, s-au respins cererile depuse de Vlah Victor și reprezentantul creditorului S.R.L. „EURO LINE-CONSTRUCT”, avocatul Cucu Mihail privind anularea hotărârii adunării creditorilor din 11 martie 2022. S-a admis cererea loțiitorului administratorului insolvenței, Selevestru Irina privind confirmarea modificărilor la planul procedurii de restructurare. S-au confirmat modificările la planul procedurii de restructurare, acceptate de adunarea creditorilor S.A. „SCANA” din 11 martie 2022.

În cadrul ședinței de judecată din 16 aprilie 2025, avocatul Macovei Maxim acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor a înaintat cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate în privința textelor: 1. „în cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței are dreptul să introducă în instanța de insolvență acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege” din cuprinsul art. 186 alin. (4) lit. f) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012; 2. „Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător” din cuprinsul art. 211 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012; 3. „Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvenței” din cuprinsul art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Cu privire la prima condiție, instanța de insolvență determină că, obiectul excepției de neconstituționalitate invocată de avocatul Macovei Maxim în interesele pârâtului Plămădeală Igor în cauza pendinte îl constituie prevederile în modul enumerat mai-sus, cu conținutul de rigoare.

Instanța reține că, în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză – a unor prevederi din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, ține de competența Curții Constituționale.

Cu privire la a doua condiție, instanța observă că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de către avocatul Macovei Maxim acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor care, este participant la respectiva cauză. Or, prin cererea de chemare în judecată se solicită declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020104 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Plămădeală Igor (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.004 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.4; a contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020105 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Plămădeală Igor (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.005 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.5 și a contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020524 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Plămădeală Igor (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.024 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.24.

Astfel, excepția de neconstituționalitate în privința normelor precitate este ridicată de subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție.

În continuare, se menționează că în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că excepția de neconstituționalitate este un instrument de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale și poate fi ridicată doar în cadrul examinării unei cauze în instanța de judecată. Astfel, norma contestată trebuie să fie aplicabilă la soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată. Mai mult, dispozițiile contestate trebuie să fie determinante pentru soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate (potrivit Deciziei nr. 51 din 08 aprilie 2021).

Referitor la aspectul enunțat, se reliefează că, art. 186 alin. (4) lit. f), art. 211 alin. (3) și art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, sunt invocate de administratorul insolvenței S.A. „SCANA”, Vasilev Ruslan în susținerea cererii de chemare în judecată privind declararea nulității și anularea actelor juridice, motiv pentru care prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei.

Referitor la întrunirea criteriului privind lipsa unei hotărâri anterioare a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, se evidențiază că, anterior, acestea nu au constituit obiect al controlului de constituționalitate.

Prin urmare, se determină că în raport cu cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate sunt întrunite cumulativ condițiile în art. 12¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă. Respectiv, instanța apreciază ca fiind justificată admiterea cererii nominalizate.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în conformitate cu art. 12¹ alin. (1), (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvență –

d i s p u n e:

Se admite cererea avocatului Maxim Macovei acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la controlul constituționalității în privința textelor:

- *în cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței are dreptul să introducă în instanța de insolvență acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege” din cuprinsul art. 186 alin. (4) lit. f) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012;*
- *„Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. în legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător” din cuprinsul art. 211 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012;*
- *„Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvenței” din cuprinsul art. 212 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.*

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere și sesizarea depusă de avocatul Maxim Macovei acționând în interesele pârâtului Plămădeală Igor

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Arhip Alexandru

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

a textului de lege „În cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței are dreptul să introducă în instanța de insolvență acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege” din art.186 alin.(4) lit.f) din Legea insolvenței nr.149/2012;

a textului de lege „Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător” din art.211 alin.(3) din Legea insolvenței nr.149/2012;

a textului de lege „Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvenței” din art. 212 alin.(1) al Legii insolvenței nr.149/2012

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

„16” Aprilie 2025

A.2. Autorul excepției de neconstituționalitate

1. **Nume:** Plămădeală

2. **Prenume:** Igor

4. **Numele reprezentantului:** Macovei Maxim

5. **Profesia:** Avocat

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecății instanței

În fapt, de la data numirii sale ca administrator de insolvență pe o durată de 5 ani AA Ruslan Vasiliev nu a valorificat niciun bun din masa debitoare pentru a asigura executarea planului de restructurare, deși lucrările de construcție erau stopate de SRL „Basconslux” ceea ce ducea clar la nerealizarea planului.

Conform art.211 alin.(4) din Legea insolvenței, *La necesitate, comitetul creditorilor poate convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul insolvenței, precum și efectele acestora, și va **propune motivat și alte măsuri.***

Conform art.212 alin.(2) din Legea insolvenței, *La încheierea actelor de proporții sau a actelor cu conflict de interese, debitorul trebuie să solicite acordul comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor în modul prevăzut la art. 117.*

În consecință, Comitetul creditorilor SA „Scana” a aprobat în comun cu reprezentantul debitorului Procesul-verbal de negocieri directe prin care SA „Scana” se obligă să vândă companiei SRL „Pro Team Estate” nemijlocit, sau cumpărătorilor persoane fizice/juridice identificate de SRL „Pro Team Estate” suprafața de 3000 m.p. de spații (apartamente) situate în blocurile locative din mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/1 și 55/2, la prețul de 850 Euro/m.p.

Prin Hotărârea Adunării repetate a creditorilor din 03.07.2024 s-a aprobat vânzarea de către SA „Scana” a spațiilor locative (apartamente) cu suprafața totală de 3000 m.p., situate în blocurile locative din mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/1 și 55/2, la prețul de 850 Eur/m.p., conform Procesului-verbal cu privire la negocierile directe din 16.04.2024.

În condițiile art. 58 alin.(12) din Legea insolvenței, Hotărârea Adunării creditorilor SA „Scana” din 03.07.2024, **era obligatorie pentru executare de către administratorul insolvenței.** Drept urmare, administratorul insolvenței urma să manifeste interes sporit în privința încheierii contractelor.

La data de 26.08.2024 bazându-se pe prevederile art.211 alin.(3) și art.25 alin.(5¹) lit.b) din Legea insolvenței, Culcițchi Anatolie i-a solicitat administratorului insolvenței să elibereze și să transmită la adresa electronică: scana.sa@mail.ru Avizul privind încheierea conform Hotărârii Adunării repetate a creditorilor din 03.07.2024 a contractelor de înstrăinare a unor bunuri imobile.

Administratorul insolvenței Ruslan Vasiliev fără niciun motiv temeinic a refuzat să prezinte avizul privind încheierea contractelor de înstrăinare a unor bunuri imobile la prețul de 850 EUR/m.p.

La 27.09.2024 administratorul statutar al SA „Scana”, Culcițchi Anatolie i-a prezentat administratorului Ruslan Vasiliev contractele de vânzare-cumpărare și i-a solicitat repetat să elibereze și să transmită la adresa electronică: scana.sa@mail.ru și lesanu.avocat@gmail.com Avizul întocmit în condițiile art.211 alin.(3) și art.25 alin.(5¹) lit.b) din Legea insolvenței.

Ruslan Vasiliev nici de această nu a prezentat acest aviz.

În consecință prin Hotărârea Comitetului creditorilor SA „Scana” din 26.08.2024 s-a obligat și împuternicit administratorul statutar al SA „Scana”, Culcițchi Anatolie să negocieze încheierea de antecontracte sau contracte de vânzare-cumpărare a bunurilor viitoare (spații locative) sub condiție suspensivă cu potențialii cumpărători, în vederea atragerii mijloacelor financiare pentru demararea lucrărilor de construcție.

În scopul executării Planului de restructurare și hotărârilor Adunării creditorilor și Comitetului creditorilor SA „Scana”, de către administratorul statutar **repus în drepturi** au fost încheiate contractele de vânzare-cumpărare.

La data de 03.12.2024 administratorul autorizat Vasiliev Ruslan a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Plămădeală Igor, Das David, Olaru-Dan Dumitru, Sîrbu Chiril, SA „Scana”, cu privire la:

1. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020420 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Das David (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.020 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.20;
2. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020104 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Plămădeală Igor (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.004 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.4;
3. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020105 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Plămădeală Igor (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.005 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.5;
4. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020524 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Plămădeală Igor (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.024 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.24;
5. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020419 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Olaru Dan-Dumitraș (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.019 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.19;
6. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020421 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Sîrbu Chirii (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.021 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.21;
7. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 0204016 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Sîrbu Chirii (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.016 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.16;
8. declararea nulității și anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil în construcție cu rezerva proprietății nr. 020101 din 28.08.2024 încheiat între S.A. „SCANA” (vânzător) și Sîrbu Chirii (cumpărător) a bunului imobil cu nr. cadastral 0100417.191.14.001 situat în mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 55/2, nr.1.

Prin Încheierea Judecătorei Chișinău sediul Central din 12.12.2024 cererea a fost separată în patru proceduri distincte după părți, după cum urmează:

- dosar nr.2i-103-26/2018 – pretențiile împotriva lui Plămădeală Igor;
- dosar nr.2i-103-27/2018 – pretențiile împotriva lui Olaru-Dan Dumitraș;
- dosar nr.2i-103-28/2018 – pretențiile împotriva lui Sîrbu Chiril;
- dosar nr.2i-103-29/2018 – pretențiile împotriva lui Das David.

C. Obiectul sesizării

1. Prezenta sesizare are ca obiect verificarea corespunderii constituționalității a textului de lege „În cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței are dreptul să introducă în instanța de insolvență acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege”

din art.186 alin.(4) lit.f) din Legea insolvenței nr.149/2012; a textului de lege „Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător” din art.211 alin.(3) din Legea insolvenței nr.149/2012; a textului de lege „Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvenței” din art.212 alin.(1) al Legii insolvenței nr.149/2012, în virtutea faptului că contravin Principiului Securității raporturilor juridice reglementat de art.6 paragraful 1 și Preambulul, art.1 Protocol 1 al Convenției Europene pentru drepturile omului și libertățile fundamentale și prevederilor art.8, art.16, art.23, 46 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

2. Textele de lege contestate expuse la art.186 alin.(4) lit.f), art.211 alin.(3) și art.212 alin.(1) ale Legii insolvenței în redacția actuală promovează încălcarea directă a dreptului de proprietate a debitorului în măsura în care atentează asupra modalității de valorificare a masei debitoare în acord cu interesele creditorilor.

D. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Legislația pertinentă

Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 16

Egalitatea

[...]

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și

demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Articolul 46

Dreptul la proprietate privată și protecția acesteia

„(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sunt garantate.

Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr.149 din 29.06.2012 sunt următoarele:

Articolul 186

Drepturile și obligațiile administratorului insolvenței

(2) Administratorul insolvenței se învestește în funcție din data confirmării desemnării sale de către instanța de insolvență și activează pe întreaga perioadă de realizare a planului procedurii de restructurare sau pînă la eliberare de către instanța de insolvență.

(3) În perioada de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței este obligat:

- a) să țină registrul de creanțe validate;
- b) să convoace adunarea creditorilor și/sau a comitetului creditorilor în cazurile prevăzute de prezenta lege;
- c) să examineze dările de seamă privind executarea programului de stingere a creanțelor și/sau a planului procedurii de restructurare, prezentate de debitor, și să prezinte adunării creditorilor/comitetului creditorilor rapoarte despre respectarea programului de stingere a obligațiilor fiscale și/sau despre respectarea planului din cadrul procedurii de restructurare;
- d) să supravegheze ca debitorul să execute la timp obligațiile curente ale masei;
- e) să supravegheze ca debitorul să îndeplinească planul procedurii de restructurare și/sau programul de stingere a creanțelor, precum și să controleze ca mijloacele bănești să fie virate la timp și în volum deplin pe contul creditorilor;

f) în cazul neexecutării programului de stingere a creanțelor, să ceară persoanelor care au garantat executarea obligațiilor de către debitor să stingă creanțele creditorilor, conform programului aprobat de instanța de insolvență, prin executarea mijloacelor de garanție;

g) să îndeplinească alte obligații prevăzute de prezenta lege.

(4) În cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvenței are dreptul:

- a) să ceară organului executiv să prezinte informații și/sau dări de seamă despre activitatea curentă a debitorului;
- b) să participe la inventarierea masei debitoare în cazul în care este efectuată de către debitor;
- c) să verifice și să aprobe debitorul să încheie acte juridice ori să ia decizii în cazurile prevăzute de lege, informînd creditorii despre actele juridice aprobate;
- d) să adreseze instanței de insolvență cerere de destituire a organului executiv al debitorului în modul prevăzut de prezenta lege;
- e) să solicite instanței de insolvență aplicarea de măsuri suplimentare de asigurare a masei debitoare sau anularea unor astfel de măsuri;
- f) **să introducă în instanța de insolvență acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege;**
- g) să efectueze alte acțiuni prevăzute de prezenta lege sau de planul procedurii de restructurare.

(5) În cadrul procedurii de restructurare și de realizare a planului, prevederile art. 63-72 privind modalitatea desemnării, destituirii și demisiei administratorului insolvenței, privind drepturile și obligațiile acestuia se aplică în modul corespunzător.

Articolul 211

Supravegherea realizării planului procedurii de restructurare

(1) În partea organizatorică, planul procedurii de restructurare va reglementa supravegherea realizării sale. În acest caz, supravegherea se limitează la executarea de către debitor a obligațiilor specificate în plan.

(2) Planul procedurii de restructurare poate stabili extinderea supravegherii asupra executării obligațiilor pe care le-a transmis unei societăți, constituite, după intentarea procesului de insolvență, special pentru a prelua bunurile și obligațiile spre administrare (societate absorbantă).

(3) Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător.

(4) Administratorul insolvenței și/sau reprezentantul debitorului vor prezenta trimestrial comitetului creditorilor, dacă a fost constituit, și instanței de insolvență rapoarte asupra situației financiare și a tabloului patrimonial al debitorului, inclusiv perspectivele de realizare a planului procedurii de restructurare. Prezentarea acestor rapoarte nu afectează dreptul comitetului creditorilor și al instanței de insolvență de a solicita în orice moment informații suplimentare și rapoarte pentru o perioadă mai scurtă. Ulterior aprobării de către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate în instanța de insolvență, iar debitorul sau administratorul insolvenței va notifica despre aceasta toți creditorii în vederea consultării rapoartelor. De asemenea, administratorul insolvenței va prezenta și situația cheltuielilor efectuate pentru bunul mers al activității, în vederea recuperării acestora, situație care va fi avizată de către comitetul creditorilor. La necesitate, comitetul creditorilor poate convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul insolvenței, precum și efectele acestora, și va propune motivat și alte măsuri.

(5) Dacă se constată că debitorul nu își îndeplinește obligațiile a căror executare este supravegheată sau dacă se constată că executarea lor este imposibilă, administratorul insolvenței informează imediat comitetul creditorilor și instanța de insolvență. În cazul în care comitetul creditorilor nu a fost desemnat, administratorul insolvenței informează creditorii menționați în planul procedurii de restructurare.

Articolul 212

Acordul administratorului insolvenței referitor la încheierea de contracte

(1) Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvenței.

(2) La încheierea actelor de proporții sau a actelor cu conflict de interese, debitorul trebuie să solicite acordul comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor în modul prevăzut la art. 117.

(3) În cazul în care datoriile masei apărute după intentarea procedurii de restructurare a debitorului au depășit, conform ultimului raport financiar, 20% din valoarea activelor incluse în tabelul creanțelor validate, actele juridice ulterioare care conduc la apariția a noi obligații ale debitorului se încheie, sub sancțiunea nulității, în mod exclusiv numai cu acordul comitetului creditorilor.

Prevederile relevante ale Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (în continuare – Convenția Europeană), amendată prin protocoalele adiționale la această convenție (încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997) sunt următoarele:

Protocolul nr.1 adițional la Convenție

Articolul 1

Protecția proprietății

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

Prevederile relevante ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice (adoptat la New York la 16 decembrie 1966 și ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 217-XII din 28 iulie 1990) sunt următoarele:

Articolul 26

„Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii.

În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.

Expunerea motivată a autorului asupra pretinselor încălcări a normelor constituționale:

3. Potrivit art.54 al Constituției Republicii Moldova „În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului. Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.”
4. În jurisprudența sa Înalta Curte notează că expresia „prevăzută de lege” presupune, între altele, ca legea să întrunească standardul calității, i.e. ca aceasta să fie accesibilă și previzibilă (a se vedea HCC nr. 37 din 7 decembrie 2021, § 53; HCC nr. 39 din 21 decembrie 2021, § 39).
5. Referitor la condiția accesibilității, Curtea reține că prevederile atacate corespund acestui criteriu, deoarece au fost publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Aici operează prezumția cunoașterii legii, care decurge din maxima nemo censetur ignorare legem (a se vedea, e.g., pentru aplicarea acesteia, Fullani v. Albania (dec.), 20 septembrie 2022, § 76).
6. În opinia noastră dreptul de acces la justiție al unei părți exprimat de legiuitor în mod clar constituie în același timp și o garanție pentru cealaltă parte de a-și putea direcționa conduita în timp având certitudinea că în baza unei anumite norme instanța nu poate adopta soluții diferite după propria sa discreție absolută, ci soluția bazată pe o normă legală trebuie să fie clară și accesibilă.
7. În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 27 septembrie 2016, Curtea Constituțională a reținut că la elaborarea unui act normativ **legiuitorul trebuie să respecte normele de tehnică legislativă pentru ca acesta să corespundă exigențelor de calitate**. De asemenea, textul legislativ trebuie să corespundă principiului unității materiei legislative sau corelației între textele regulatorii, pentru ca persoanele să-și poată adapta comportamentul la reglementările

- existente, ce exclud interpretările contradictorii sau concurența între normele de drept aplicabile.
8. În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu **suficientă precizie**, astfel încât **să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite**. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...]”
 9. Calitatea normelor juridice ce reglementează restructurarea și insolvabilitatea în statele membre ale Uniunii Europene afectează în mod direct gradul de recuperare a datoriilor de către creditorii. În dependență de țară și nemijlocit de politica urmată prin procedura de insolvabilitate/restructurare, se observă diferențe procentuale destul de evidente în ceea ce privește recuperarea acestor creanțe. Indicatorii Băncii Mondiale sugerează că, în „Uniunea Europeană rata de recuperare a creanțelor variază între 30% în Croația și România și 90 în Belgia și Finlanda. Ratele de recuperare sunt mai mare în economiile în care restructurarea este aplicată cu preferință față de procedura falimentului. În mediu, prin procedura de restructurare, creditorii își recuperează 83% din creanțele lor, față de o medie de 57% în procedurile de faliment. Deși aceste rezultate reflectă și situația economică per ansamblu a statelor, ele totuși subliniază importanța procedurii de restructurare în obținerea unor rezultate mai pozitive pentru societate din punct de vedere economic și nu numai și de asemenea mai multă siguranță în eventualitatea încasării creanțelor de către creditorii”.
 10. Se impune a fi remarcat că odată cu confirmarea planului de restructurare, activitatea debitorului se reia în condițiile art.204 din Legea insolvabilității.
 11. Este de remarcat că, toată procedura de restructurare poate fi delimitată în două etape distincte, care diferă atât după scop, cât și după acțiunile procedurale prevăzute de lege. Etapa incipientă, are loc odată cu confirmarea de către instanța de insolvabilitate a hotărârii aprobate de adunarea creditorilor privind trecerea la procedura de restructurare și are ca obiective verificarea și confirmarea planului procedurii de restructurare a debitorului în corelație cu interesele tuturor creditorilor și cu prevederile legii insolvabilității. Cealaltă etapă în cadrul procedurii de restructurare constă în realizarea măsurilor și condițiilor prevăzute de planul de restructurare pentru îndeplinirea acestuia și continuarea a posteriori a **activității într-un regim obișnuit**, dar evident într-un mod eficient.
 12. În contextul celor expuse, susținem opinia autorului, Palamarciuc Vladimir care menționează că, „reieșind din articolul 210 din Legea insolvabilității, pe de o parte debitorul reintră în drepturi, iar pe de altă parte doar sub supravegherea sau conducerea administratorului insolvabilității. Regimul de administrare când debitorul activează sub supravegherea administratorului insolvabilității urmează a fi examinat prin prisma împuternicirilor de referință din art. 211 și 212 din Lege. Conform acelor prevederi administratorul insolvabilității, comitetul creditorilor și instanța mențin împuterniciri generale de supraveghere”.
 13. Astfel, se constată o incertitudine or, legiuitorul prevede atât împuterniciri de supraveghere, cât și conducere pentru administratorul insolvabilității or, aceste competențe nu pot fi aplicate concomitent, ele fiind total contradictorii. În acest context, continuă autorul că, „administratorul insolvabilității poate avea toate împuternicirile administratorului provizoriu, inclusiv aplicându-se regula din art. 25 alin. (1) Dacă instanța de insolvabilitate nu dispune altfel, în perioada de observație organele de conducere ale debitorului nu pot emite decizii și nu pot efectua operațiuni și plăți fără acordul administratorului provizoriu, iar persoanele cu drept de

- reprezentare a debitorului nu pot încheia acte juridice fără participarea administratorului provizoriu. În aceeași ordine de idei, conform art. 212 din Lege, planul procedurii poate prevedea necesitatea acordului administratorului pentru încheierea unor acte.
14. În viziunea autorului citat, apare o neclaritate dacă acordul administratorului va fi necesar în toate cazurile sau doar atunci când planul va prevedea astfel. În lumina acestor contradicții se consideră ca fiind recomandabil și chiar necesar de ce nu ca instanța de insolvență, la emiterea hotărârii de aprobare a planului procedurii de restructurare, să intervină cu precizări certe cu privire la împuternicirile administratorului insolvenței¹.
15. În care buna-credință a debitorului este evidentă or, reprezentantul debitorului are un interes primordial în menținerea activității sale, cunoaște în substanță societatea sa și cauzele care au dus la incapacitatea de plată, fiind îndreptățit să i se ofere șansa salvării acesteia, evident acesta este în drept să încheie contracte legalitatea cărora nu ar trebui să fie contestată de administratorul insolvenței.
16. În același timp, **este neclar în ce condiții administratorul insolvenței poate refuza avizarea contractelor de vânzare-cumpărare încheiate de debitor, fapt care îi îngrădește două drepturi fundamentale:**
- **Dreptul de a se apăra și a cunoaște limitele drepturilor sale sub aspectul condițiilor pentru care administratorul insolvenței ar putea refuza avizarea contractelor și, astfel ce contracte poate încheia și în ce condiții !**
 - **Dreptul de proprietate în situația în care încheierea contractelor de vânzare a unor bunuri este premisa de bază în care poate fi realizat planul de restructurare. Iar dacă simplul refuz nejustificat de avizare a contractelor de către un administrator de insolvență aflat în conflict cu debitorul și cu creditorii duce la nulitatea acestor contracte atunci executarea planului este compromisă într-un mod vădit nejustificat.**
17. Important este că potrivit art.54 alin.(1) lit. f) din Legea insolvenței, *Adunarea creditorilor are următoarele atribuții exclusive:decide asupra încheierii tranzacțiilor de proporții prevăzute la art. 69, asupra termenelor și a **forme de vânzare a bunurilor debitorului**, precum și a prețului inițial de vânzare a acestor bunuri în cadrul tranzacțiilor de proporții.*
18. Totodată, art.117 alin.(1) prevede că, *După intentarea procedurii falimentului, cu acordul expres al comitetului creditorilor sau, după caz, al adunării creditorilor, lichidatorul valorifică și/sau lichidează neîntârziat, **în condiții cât mai avantajoase și în momentul cel mai potrivit**, masa debitoare.*
19. Luînd în calcul că timp de 5 ani nu s-a vândut la licitație niciun bun, coroborat cu termenul rămas de realizare a planului de restructurare, Adunarea creditorilor nu a mai putut aștepta până s-ar fi materializat scopurile anumitor persoane de falimentare a debitorului SA „Scana”. Soluție legală și în același timp singura efectivă a fost vânzarea *unu inctu* a suprafeței de 3000 m.p. și obținerea rapidă a mijloacelor financiare oferind astfel posibilitatea de purcede la contractarea antreprenorilor pentru începerea imediată a lucrărilor.
20. Respectiv în situația dată declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare în condițiilor textelor de lege contestate pentru simplul motiv că administratorul insolvenței SA „Scana” nu dorește să avizeze contractele fără vreo justificare legală este inadmisibilă și, pe cale de consecință apreciem asemenea norme ca fiind neconstituționale ce afectează grav dreptul de proprietate al debitorului.
21. Astfel încât prin această formulare neclară și imprevizibilă pentru părți, suntem la discreția

¹ Palamarciuc Vladimir. Planul procedurii de restructurare – regimul juridic la etapa de implementare și rolul administratorului de insolvență. <https://juridicemoldova.md/2018/05/25/planului-procedurii-de-restructurareregimul-juridica-etapa-de-implementare-si-rolul-administratorului-de-insolvență/>.

- instanței dacă va considera că simpla neavizare a contractelor de către administratorul insolvenței duce sau nu la nulitatea contractelor.
22. Considerăm absolut nejustificat ca o asemenea chestiune primordială să poată fi aplicată discreționar de o instanță de judecată, fără ca debitorul insolvent să cunoască limitele acestei discreții și pe cale de consecință efectele unei asemenea cereri asupra patrimoniului său.
 23. Această discreție absolută a instanței dictată de neclaritatea și ambiguitatea normei contrar art.23 din Constituție nu doar exclude predictibilitatea soluției instanței pentru debitor, nu doar ne privează de dreptul de a ne cunoaște modalitățile concrete de apărare, dar riscă să răsfrângă în mod insurmontabil dreptul de proprietate a SA „Scana” garantat de art.46 din Constituție.
 24. Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 110 din 25 ianuarie 1996, cu modificările operate prin Hotărârea nr. 183 din 21 februarie 1996, prin proprietate se înțelege dreptul de proprietate al persoanelor fizice, juridice, statului sau al unităților administrativ-teritoriale asupra unor bunuri mobile sau imobile, exercitând asupra lor atribuțiile dreptului de proprietate (de posesie, folosință și dispoziție) în mod exclusiv și perpetuu, prin putere proprie și în interes propriu, în condițiile legii.
 25. În Hotărârea nr.19 din 18 octombrie 2011, Curtea a reiterat că este incontestabil faptul că dreptul de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituție, reprezintă în substanță dreptul persoanei la respectarea bunurilor sale, mobile și imobile.
 26. Curtea reține că în calitate de „bun”, protejat de art. 46 din Constituție, poate fi recunoscut orice element al activului patrimonial al persoanei, care are valoare economică. Termenul „bun” include în sine drepturile patrimoniale, care pot fi reale și obligaționale.
 27. Prevederile constituționale și legale în materie de proprietate sunt în armonie cu prevederile Convenției Europene. Articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană consacră dreptul la respectarea bunurilor, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.
 28. Curtea Europeană prin hotărârea adoptată în cauza *Sporrong și Lonngrot vs Suedia* din 23 septembrie 1982, definind conținutul dreptului de proprietate, a statuat că art. 1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenție conține trei caracteristici distincte. Prima, de ordin general, enunță principiul respectării proprietății, a doua vizează privarea de proprietate potrivit anumitor condiții, iar a treia recunoaște puterea Statelor de a reglementa folosința bunurilor în corespundere cu interesul general, adoptând legi pe care le consideră necesare în acest sens.
 29. De asemenea, Curtea Europeană, în jurisprudența sa, a statuat, cu valoare de principiu, că noțiunea de „bunuri” din articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană are o semnificație autonomă, fiind independentă de clasificarea formală din dreptul național, și că aceasta nu se limitează numai la proprietatea asupra unor bunuri corporale. Astfel, chestiunea care urmează a fi examinată în fiecare cauză este dacă circumstanțele cauzei, examinate în ansamblu, oferă persoanelor vizate un drept asupra unui interes material, protejat de articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană
 30. În lumina faptelor descrise considerăm că legislatorul prin sintagma „fiecare creditor” de la art.217 alin.(1) din Legea insolvenței nu oferă o claritate întinderii noțiunii de creditor, fapt ce limitează drepturile fundamentale ale debitorului insolvent.
 31. Totodată, printr-o eventuală hotărâre de admitere a unei cereri de revocare a planului instanța este pusă în situația să dispună în dispozitivul hotărârii asupra lichidării integrale a patrimoniului debitorului. Totuși, în speță la moment în patrimoniul debitorului se află și apartamentele în privința cărora creditorii garantați și-au investit mijloacele financiare și au o așteptare legitimă că le vor primi în proprietate odată cu finalizarea lucrărilor de construcție.
 32. Considerăm că în asemenea situația sintagma contestată este vădit contrară art.46 din

Constituție atât în privința dreptului de proprietate al debitorului, cât și al creditorilor garantați or, este inadmisibil în asemenea situație ca apartamentele creditorilor să fie valorificate în cadrul procedurii de lichidare.

E. Cerințele Autorului:

Prin prezenta, autorul solicită admiterea spre examinare în fond a excepției de neconstituționalitate și declararea neconstituționalității:

a textului de lege „În cadrul procedurii de restructurare a debitorului, administratorul insolvabilității are dreptul să introducă în instanța de insolvabilitate acțiuni de revocare, desființare sau de nulitate a actelor juridice încheiate sau executate de către debitor, în modul prevăzut de prezenta lege” din art.186 alin.(4) lit.f) din Legea insolvabilității nr.149/2012;

a textului de lege „Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvabilității. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvabilității și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvabilitate continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător” din art.211 alin.(3) din Legea insolvabilității nr.149/2012;

a textului de lege „Planul procedurii de restructurare poate să prevadă ca, în perioada de activitate a debitorului sub supraveghere, anumite contracte ale acestuia sau ale societății absorbante să fie valabile doar după ce se obține acordul administratorului insolvabilității” din art.212 alin.(1) al Legii insolvabilității nr.149/2012

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)

Nu sunt.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării

Declar pe propria mea onoare că informațiile prezentate Curții în prezenta sesizare sunt veridice

Cu respect,
Avocat Macovei Maxim